

עמ"י 28573/08/16 - מדינת ישראל נגד משה דהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד	
עמ"י 28573-08-16 מדינת ישראל נ' דהן	11 אוגוסט 2016
לפני כבוד השופט יעקב שפסר	
העוררת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	משה דהן

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד פקד אילן ינקו

ב"כ המשיב עו"ד ירום הלוי

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטתו של בימ"ש השלום בראשל"צ (כב' השופט מ. מזרחי) בתיק מ"י 4228-08-16 מאתמול, בה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים שנקבעו.

רקע הערר וההחלטה שביסודה הינו בקשה להארכת מעצרו של המשיב לצורכי חקירה למשך 7 ימים, אשר הוגשה בחשד לביצוע עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפיה נחשד המשיב ביחד עם אחרים לקידום פעולה אשר נועדה לגרום למותו של אחר.

עילות הבקשה הינן מסוכנות ציבורית וחשש לשיבוש הליכי חקירה. עוד יצוין כי המדובר בהארכת מעצר שלישית לאחר שמעצרו של המשיב הוארך לראשונה ביום 2.8.16 ולאחריו ביום 8.8.16.

תמצית נימוקי הערר היא כי מדובר בפרשייה מורכבת אשר התנהלה כחקירה סמויה משך מספר חודשים ועברה לשלב גלוי והיא תולדה של חתימת הסכם עד מדינה אשר מפליל בעדותו את המשיב כאן בחלק משמעותי באירוע שהיה מכוון לפגוע באחר, באמצעות מכונית תופת. לטענת המבקשת שגה ביהמ"ש קמא עת קבע כי העניק פרק זמן נכבד ביותר ליחידה החוקרת, שכן המשיב כאן נעצר אך מיום 2.8.16 ולא מראשית החקירה כשנערכו בעניינו מספר רב של פעולות

חקירה. כמו כן טוענת המבקשת כי שגה ביהמ"ש קמא עת סיווג את המשיב בקבוצת אירועים המהווים עדות שמועה ושאין בהם ערובה לטיב המידה ועוצמתו. בעניין זה טוענת המבקשת כי לא היה מקום ליצירת אבחנה מסוג זה, שכן בחינת משקלה של הראייה איננו במהלך דיון מעצר ימים, וכל שנדרש הוא חשד סביר הקושר את החשוד לעבירה המיוחסת לו. לבסוף טוענת המבקשת כי חומרי החקירה אשר הוצגו לפני ביהמ"ש קמא מהווים חיזוק ראייתי לעדות עד המדינה, ומחזקים את החשד הסביר כנגד המשיב. על כן טוענת המבקשת כי שחרורו של המשיב יעלה חשש לשיבוש הליכי חקירה ומבקשת להורות על מעצרו כמבוקש.

המשיב מתנגד לערר ומבקש לדחותו, תוך שבטיעוניו נסמך הוא הן על ההחלטה שניתנה והן היפנה לחומר הראיות המהווה יסוד לבקשה, ואשר לפיו טוען הוא כי אכן לא קיים חומר ממשי המצדיק התערבות בהחלטתו של ביהמ"ש קמא.

במהלך הדיון הוצג לפניי חומר החקירה הרלוונטי לרבות זה שסומן על ידי ביהמ"ש קמא והמהווה את היסוד לערר וכן להחלטה שביסודו. בפתח הדברים אציין כי מקובלת עליי טענת המבקשת בעניין הנדרש בשלב זה של המעצר לצרכי חקירה, היינו, קיומו של חשד סביר ולעניין זה סבורני כי אכן קיים חשד סביר כנדרש. עם זאת הכלל הוא כי ככל שמתארכת תקופת המעצר ובעניינינו כאמור בהארכת מעצר שלישית עסקינן יש צורך בגיבוש חומר ממשי, בבחינת "מקבילית" המאזנת בין מצב החקירה ומישכה מחד לבין איכות החומר הראייתי המהווה בסיס לה.

עיינתי בפעולות החקירה המבוקשות לביצוע על ידי המבקשת ולא נחה דעתי כי קיימת הצדקה להתערבות בהחלטתו של ביהמ"ש קמא בדבר הצדקת הארכת מעצר נוספת בעניינו של המשיב לצורך ביצוע. הרושם המתקבל הוא כי פעולות החקירה המתבקשות לביצוע יכולות אכן להתבצע בעוד המשיב משוחרר בתנאים שקבע ביהמ"ש קמא ולא מצאתי כי שגה ביהמ"ש קמא בבחינת חומר הראיות מחד וקביעת תנאי השחרור מאידך באופן המצדיק התערבותי.

בנסיבות אלה נדחה הערר.

חומר החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום ז' אב תשע"ו, 11/08/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב שפסר , שופט